

**Pan Jezus udziela Św. Franciszkowi
Odpustu Porcyunkuli.**

Odpust Porcyunkuli.

**Nauka o Odpuście Porcyunkuli
oraz**

**M o d l i t w y
o uzyskanie tegoż odpustu.**

**Napisał ks. Jan Chrzęszcz,
Doktór św. Teologii i proboszcz w Pyskowicach.**

**Wydanie szóste, poprawione według
najnowszych rozporządzeń Ojca św.
Piusa X. z dnia 26-go czerwca 1910.**

**N a k ł a d e m
Wydawnictwa dzieł katolickich
Michała Rogiera,
(dawniej Karola Boehma.)
Góra św. Anny.
(Sanct Annaberg, Oberschleslen.)
1915.**

Imprimatur.

Wratislaviae, die 18. Maji 1906.

Princeps Episcopus
Georgius Cardinalis Kopp.

G. K. 3584.

5650 S

Imprimatur.

Wratislaviae, die 4. Junii 1909.

Princeps Episcopus de mandato
Dr. Stiller.

G. K. 4612.

Wolno drukować.

Wrocław, dnia 18. Maja 1906.

Książę Biskup
Jerzy Kardynał Kopp.

G. K. 3584.

Wolno drukować.

Wrocław, dnia 4. Czerwca 1909.

Książę-Biskup
Jerzy Kardynał Kopp
w zastępstwie
Dr. Stiller.

G. K. 4612.

Wolno drukować.

Opawa, dnia 12. Lutego 1912.

Książę-Biskup
Jerzy Kardynał Kopp.

G. K. 1254.

Akc 2 Nr 713/72/5

Odpust Porcyunkuli.

I.

Jak powstał odpust Porcyunkuli?

Chcąc poznać, czym jest Porcyunkula, trzeba przypomnieć sobie żywot św. Franciszka z Asyżu.

Otóż święty Franciszek pałał wielką miłością ku grzesznikom. Był on przekonany, iż każdy człowiek jest odkupiony najdroższą krwią Chrystusa Pana, Syna Bożego i powołany do żywota wiecznego. Wspaniałe jest słońce, piękny jest księżyc, ozdobiony gwiazdami firmament niebieski; lecz wspanialsza jest dusza człowieka, jej wartość i godność przewyższa świat cały i jego skarby.

Gdy widział św. Franciczek, iż nie-jeden chrześcijanin grzechem śmiertelnym obciąża duszę, iż niejedna dusza, obciążona takim grzechem, opuszcza ten świat i ginie na wieki, gorzko zapłakał nad zatwardziałością grzeszników, napominał ich do pokuty, a swe modlitwy i umartwienia za nich ofiarował.

Święty Franciszek nadewszystko umiłował kościółek niedaleko Asyża stojący. Kościółek ten należał do zakonu Benedyktynów, lecz od dawnego czasu był opuszczony, ubogi, rozwalony. Franciszek obrał sobie ubóstwo, ubóstwo zalecił zakonowi swemu, przez ubóstwo naśladował Zbawiciela swego, który opuścił chwałę niebieską, uniżył się i stał się ubogim, ludziom poddanym aż do śmierci na krzyżu.

Kościółek ten nazywał się „Porcyunkula“, to jest „cząsteczka“. A czemu cząsteczka? Ponieważ był maleńkiem, tylko około sto osób w nim się pomieścić mogło. Zakon Benedyktynów posiadał wielką liczbę wspaniałych kościołów, pomiędzy nimi był atoli najmniejszym i najuboższym kościółek „Porcyunkula“.

W ołtarzu kościółka znajdował się obraz Najświętszej Maryi Panny Anielskiej. Na obrazie Aniołowie otaczali Najświętszą Pannę i niby ją pozdrawiali temi słowy: „Bądź pozdrowiona, łaskiś pełna, Pan z tobą.“

Tak też i święty Franciszek w ubo-

gim kościółku klękał przed obrazem Królowej nieba, uwielbiał ją i pozdrowiał, a ponieważ Ona jest ucieczką grzeszników, polecał Jej opiece i miłosierdziu wszystkich grzeszących; do Niej wołał: „Ucieczko grzesznych, módl się za nami.“

Nie długo trwało i za przykładem św. Franciszka wiele ludzi przybyło do kościółka Porcyunkuli i gorliwie się tam modlili do Boga, żebząc o przebaczenie grzechów swoich. Franciszek odbudował rozwalony kościółek, otrzymany od zakonu Benedyktynów, i założył w nim sławny swój zakon Franciszkański.

Od tego czasu sławną się stała Porcyunkula. Cały zakon Franciszkański, który w krótkim czasie po całym świecie się rozszerzył, a który jeszcze dzisiaj po całym świecie kwitnie, szanuje i czci Porcyunkulę, z której wynikły źródła łask Bożych i zakon św. Franciszka.

Lecz kościółek nazwany Porcyunkula stał się jeszcze sławniejszym przez wielki odpust, który w Porcyunkuli także ma swój początek.

Jak się to stało? Słuchajmy!

Franciszek przepędził noc pewną na modlitwie w ulubionym kościółku Porcyunkuli w miesiącu październiku roku 1221. Gorąco się modląc wpadł w zachwycenie, o jakim często czytamy w Żywotach Świętych. W zachwyceniu widział Franciszek samego Chrystusa Pana w niezmiernej jasności, około tronu jego Najśw. Maryę Pannę i wielu Aniołów. Jak niegdyś św. Szczepan ujrzał chwałę Bożą i zawołał: „Oto widzę niebiosa otworzone a Syna człowieka po prawicy Bożej”: tak też wierny sługa Boży Franciszek widział Mistrza swojego w zgromadzeniu Świętych.

Wtedy rzekł Chrystus Pan do Franciszka: „Proś mnie o łaskę dla grzeszników, jakiej pragniesz.” Polecając się opiece Najśw. Panny, którą za swą matkę niebieską uważał, odpowiedział Franciszek: „Ja, ubogi grzesznik, błagam majestat Twój, Boże, o miłosierdzie nad grzesznikami. Daj, Panie dobrotliwy, aby wszyscy, którzy z sercem skruszonym wyśpowydali się grzechów swoich i odwiedzą ten kościółek, otrzymali odpust zupełny kar zasłużonych.”

Do prośby Franciszka dołączyła i Najświętsza Panna Marya swe modlitwy, a Syn Boży, który ukochanej swej Matce żadnej prośby odmówić nie może, spełnił błaganie sługi swego. „Twoja prośba jest wysłuchaną. Ktokolwiek w tym kościele, wyznawszy w świętej Spowiedzi szczerze grzechy swoje, modlić się będzie, otrzyma odpuszczenie kar doczesnych, za grzechy swoje zasłużonych. Lecz idź do Namiestnika mego Papieża Honoryusza III., opowiedz mu wszystko i proś go o potwierdzenie tego odpustu.“

Papież Honoryusz III. w owym czasie przebywał w Perugii. Natychmiast powstał św. Franciszek i udał się w towarzystwie jednego zakonnika do niego. Papież mile go przyjął i pilnie uważał na każde słowo Franciszka; przekonał się, iż Chrystus Pan rzeczywiście objawił się Franciszkowi.

Ponieważ rzecz była bardzo ważną, wezwał do siebie kardynałów i zapytał ich: „Cóż wy na to odpowiedzieć?“ Kardynałowie byli niechętni i nie chcieli, aby odpust zupełny był udzielany pod

tak łatwym warunkiem. Albowiem w owych czasach odpust zupełny rzadko i tylko pod ciężkimi warunkami bywał wiernym udzielany.

Lecz Chrystus Pan, który w nieograniczonej litości swojej wysłuchał prośby Franciszka, natchnął Namiestnika swego Papieża i nakłonił go, aby odpust zupełny w kościele Porcyunkuli potwierdził. Zgadzając się z rozkazem Chrystusa Pana, Papież ogłosił: „Kto wyznał szczerze w Spowiedzi swoje grzechy i otrzymał rozgrzeszenie, a potem odwiedza kościół Porcyunkuli, zyska odpust zupełny.“

Papież atoli ową łaskę ograniczył tylko na **jeden dzień roku**, dnia zaś samego nie wyznaczył. Dopiero dwa lata później, gdy św. Franciszek po usilnych modlitwach i postach, przez Chrystusa Pana nowe otrzymał objawienie, o którym także doniósł Papieżowi: Namiestnik Chrystusa Pana Honoryusz ogłosił, iż odpust w kościele Porcyunkuli od Nieszporów pierwszego sierpnia aż do zachodu słońca drugiego sierpnia jako odpust zupełny może być zyskanym.

Oprócz tego Papież rozporządził, aby

sześciu biskupów w imieniu jego w kościele Porcyunkuli ogłosili ludowi ów odpust. Tak się też stało. Dnia pierwszego sierpnia św. Franciszek wygłosił kazanie do ludu z wielkim zapalem, a potem biskupi ogłosili, iż odpust Porcyunkuli będzie tu zyskany przez wszystkie czasy każdego roku od Nieszporów 1-go sierpnia aż do zachodu słońca 2-go sierpnia.

Czem jest więc Porcyunkula? Najpierwszym kościołem św. Franciszka — jest dalej odpustem zupełnym w tymże kościele.

W dalszym toku już nie tak o **kościelu Porcyunkuli**, jak o **Odpusście Porcyunkuli** mówić będziemy.

II.

Gdzie może być zyskany odpust Porcyunkuli?

Odpust Porcyunkuli może być zyskany w kościele Porcyunkuli niedaleko Asyża we Włoszech. Już od roku 1223 niezliczone tłumy ludu wiernego garnęły się do rzeczzonego kościoła, aby zyskać odpust nadany. Kapłani w całej okolicy pilnie słuchali spowiedzi; bo-

gaci i ubodzy, wysocy urodzeniem i niscy, uczeni i prostacy otaczali i jeszcze dzisiaj otaczają konfesynały, a potem dążą do kościółka. Ponieważ zaś w kościółku, jak już wspomnieliśmy, tylko około sto osób się zmieści, pobożni w długiej procesyi wstępują do świątyni i wychodzą z niej przez cały czas odpustu, to jest od Nieszporów 1-go sierpnia aż do wieczora 2-go sierpnia.

Zyskać odpust Porcyunkuli jest chlubą i pragnieniem wielu chrześcijan. Przez 260 lat tylko w kościółku Porcyunkuli było możebnem dostąpienie tego odpustu. Niekiedy ludzie już kilka tygodni naprzód a nawet kilka miesięcy pielgrzymowali do tego świętego miejsca i za wielkie szczęście sobie poczytywali, by tamże się modlić i zyskać odpust zupełny.

Oto masz przykład! W roku 1309 żył pewien starzec pobożny, liczący przeszło 100 lat życia. Chociaż był tak leciwy i od słabości pochylony, jednak żadnego roku nie omieszkał przybyć na odpust do kościoła Porcyunkuli. Odbywszy daleką drogę, wypowiadał się

z grzechów swoich u błogosławionego Jana z Alwerny, bardzo świętobliwego kapłana zakonu świętego Franciszka. Gdy się go pytał spowiednik, jak mógł tu przybyć, odpowiedział bogobojny starzec: „Przyjść na odpust Porcyunkuli jest nadzwyczajną radością duszy mojej. Gdybym nie mógł chodzić, dałbym się przywieść lub zanieść, bylem nie utracił odpustu. Ja jeszcze za życia świętego Franciszka nigdy nie zaniedbałem odwiedzić kościoła Porcyunkuli.“

Ponieważ na dzień Porcyunkuli, to jest na 2-go sierpnia od roku do roku coraz większe tłumy przybywały na święte miejsce, a pomiędzy niemi była nie mała liczba zakonników, Papież Sykstus IV. chciał zapobiedz niektórym przeszkodom i równocześnie nową łaską apostolską zaszczycił zakon św. Franciszka. Dla tego z mocy apostolskiej jako głowa Kościoła dozwolił zakonnikom w klasztorach pod regułą św. Franciszka żyjącym, że mogły zyskać odpust Porcyunkuli we własnym kościele klasztornym.

A nie długo potem ten sam przywilej udzielony został przez Papieża zakonnikom w klasztorach pod regułą świętego Franciszka będącym.

Nakoniec Papież Grzegorz XV. dnia 4-go lipca 1622 ustanowił, że odpust Porcyunkuli mógł być zyskanym od wiernych we wszystkich kościołach zakonów św. Franciszka i nawet w innych kościołach, którym ten przywilej jest dany przez Stolicę Apostolską. Grzegorz XV. zastrzegł równocześnie, iż tylko we właściwym kościele Porcyunkuli przy Asyżu pod warunkiem tylko św. Spowiedzi, w innych zaś kościołach pod warunkiem także Komunii św. i modlitwy na intencję Ojca św. wierni mogli dostąpić odpustu.

Najnowsze rozporządzenie Ojca św.

Piusa X. o Odpusście Porcyunkuli.

W których jeszcze kościołach odpust Porcyunkuli może być uzyskany?

Z powodu 700-letniego Jubileuszu założenia zakonu świętego Franciszka dozwolił Ojciec św. Pius X. przez Dekret z dnia 9. czerwca 1910 roku uzyskanie Odpustu Porcyunkuli na dzień 2. sier-

pnia lub na niedzielę następującą we wszystkich kościołach parafialnych, filialnych i we wszystkich kaplicach, w których się przechowuje Najświętszy Sakrament Ołtarza. Odpust Porcyunkuli mogli uzyskać wszyscy wierni pod dawniejszemi warunkami „*toties quoties*“, to jest tak często, ile razy te kościoły, modląc się na intencją Ojca św., odwiedzali. Odpust Porcyunkuli mógł być duszom zmarłych ofiarowany.

Rok 1910 już przeminął. Jakie prawo istnieje dla obecnych czasów?

Przez Dekret świętego Officium z dnia 26. maja 1911 roku ustanowiono, że Odpust Porcyunkuli może być i dalej aż do nowego rozporządzenia uzyskanym we wszystkich kościołach, które dotąd ten wyraźny przywilej miały, bądź to, że ten przywilej już zgasł, lub wkrótce miał zgasnąć.

A na mocy owego Dekretu książę-biskup wrocławski Jerzy Kardynał Kopp rozporządził dnia 13. czerwca 1911 roku, że tenże odpust Porcyunkuli może być i nadal aż do nowego rozporządzenia uzyskanym we wszystkich kościołach parafialnych, filialnych i takich

kaplicach, w których się przechowuje Najświętszy Sakrament Ołtarza.

Na które kościoły rozciąga się więc obecnie odpust Porcyunkuli? Na **wszystkie kościoły farne, filialne i nawet na kaplice**, w których się przechowuje Najświętszy Sakrament Ołtarza. A jak długo rozciągać się będzie? Tak długo, ażby miała nowa ustawa zastąpić teraźniejszą.

A kto może teraz zyskać odpust Porcyunkuli? Czy tylko Tercyarze? Nie, lecz wszyscy wierni.

III.

Jakie są warunki, by można dostąpić odpustu Porcyunkuli?

Kto pragnie zyskać odpustu Porcyunkuli, powinien wypełnić następujące przepisy lub warunki:

1) Święta Sowiedź. Do dostąpienia odpustu Porcyunkuli święta Spowiedź jest koniecznie potrzebna.

Jeżeli kto popełnił grzech śmiertelny, przez prawo Boskie jest obowiązany do św. Spowiedzi i wtedy wypełni się słowo Chrystusa Pana: „Których odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone.“ Ta Spowieź musi być naturalnie Spo-

wiedzią godną a nie świętokradzką. Przez rozgrzeszenie kapłańskie w świętej Spowiedzi Pan Bóg nam odpuszcza wszystkie grzechy, osobliwie grzechy śmiertelne i karę wieczną, na którąśmy zasłużyli przez grzech śmiertelny.

W stanie grzechu śmiertelnego nie można zyskać odpustu zupełnego, jakim jest odpust Porcyunkuli. Lecz grzech śmiertelny musi być zgładzony przez szczerą spowiedź; dusza musi być ozdobiona łaską uświęcającą.

A kiedy trzeba się spowiadać? Przez dekret kongregacyi rzymskiej z dnia 14-go lipca 1894 r. jest dozwolone, św. spowiedź, odbyć już od całego dnia 30-go lipca. Dawniej było przepisane, żeby w sam dzień poprzedni, to jest 1-go sierpnia odbyć świętą spowiedź. Dla braku kapłanów wielu wiernych nie mogło tego przepisu wypełnić! Dziękujmy kongregacyi rzymskiej, iż w imieniu Ojcu św. dozwoliła już rychlej odbyć spowiedź! Z takiego dozwolenia nie mała wygoda nastąpiła dla spowiedników i dla wiernych.

Te osoby, które co tydzień przystę-

pują do św. spowiedzi, nie są obowiązane spowiadać się osobno, aby zyskać odpust Porcyunkuli. Lecz takie osoby, które nie mają zwyczaju spowiadania się co tydzień, muszą, jeżeli przed 30 lipcem się spowiadali, jeszcze raz się spowiadać albo w dzień 30-go lipca albo w dni następne.

2) Drugim warunkiem jest Komunia św. Podczas gdy pozwolono spowiadać się już począwszy od 30-go lipca, Komunia święta musi być przyjęta dopiero w dzień 1-go sierpnia lub w dzień następujący, to jest właśnie 2-go sierpnia — lecz może być przyjęta w jakimkolwiek bądź kościele.

3) Odwiedzenie kościoła. Odwiedzany powinien być, jak już wyjaśniliśmy, każdy kościół franciszkański lub świecki, w którym się przechowuje Najśw. Sakrament Ołtarza. (Zobacz str. 14—15.) Odwiedzanie kościoła możesz dopiero wykonać od pierwszych Nieszporów dnia 1-go sierpnia aż do zachodu słońca dnia następnego, albo też w następną sobotę i niedzielę. Ten bowiem czas jest to właśnie czas odpustowy!

4) Modlitwa na intencję Ojca św. Gdy więc wstąpisz do kościoła w czasie naznaczonym, módl się przez niejaki czas na intencję Ojca św. Myśl sobie: „Przyjmij Panie Boże mój, modlitwy moje na tę intencję, jaką ma Ojciec święty.“ A jakie mają być te modlitwy? Dowolne! Możesz się tak długo modlić, jak chcesz; możesz odprawić Różaniec, albo jaką część Różańca, Litanię do Najśw. M. Panny, Litanię o najśłodszym Imieniu Jezus lub inną Litanię. Tylko uważaj, żeby pomiędzy temi modlitwami przynajmniej niektóra modlitwa ustnie była odprawiona. Niektórzy bowiem tylko duchownie się modlą; taka modlitwa jest pochwały godna, lecz musi być połączona z modlitwą ustną, to jest taką, przy której wyraźnie ustami słowa wymawiasz.

Jest zwyczaj, iż wierni 5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś Marya, 5 Chwała Ojcu i jedno Wierzę w Boga odmawiają na intencję Ojca św.

Intencya Ojca świętego zaś jest: podwyższenie Kościoła katolickiego, rozszerzenie wiary św., wykorzenienie ka-

cerstw i schyzmy, nawrócenie grzeszników, pokój i zgoda pomiędzy chrześcijańskimi książętami i wszystkie inne potrzeby wiernych.

Dla wygody przyłączymy w drugiej części tego dziełka niektóre modlitwy, które możesz odprawić, gdy w dzień Porcyunkuli lub od nieszpórów dnia poprzedniego odwiedzasz kościół w celu zyskania odpustu.

IV.

Jakim jest odpust Porcyunkuli?

Odpust Porcyunkuli jest odpustem zupełnym, posiadającym jeszcze inne zalety.

Abyśmy poznali ważność odpustu zupełnego, musimy zwrócić uwagę na sprawiedliwość Pana Boga. Otóż Pan Bóg jest sprawiedliwy, wszystko wiedzący, miłosierny. Ponieważ jest sprawiedliwy, karać musi grzech każdy. Grzech śmiertelny Pan Bóg karze karą wieczną w piekle, grzech powszedni karą doczesną. Przez Sakrament pokuty odpuszcza nam Pan Bóg grzechy

popelnione i równocześnie karę wieczną a przynajmniej część kar doczesnych.

Kary doczesne odpokutować możemy przez modlitwę, cierpliwość, dobre uczynki, umartwienie. Przez odpust także gładzimy albo wszystkie albo niektóre kary doczesne.

Kościół ma władzę udzielania odpustu i korzystać z odpustów jest rzeczą bardzo zbawienną. Kiedy nam Kościół udziela odpustu, to czyni zadość sprawiedliwości Boskiej za nas, biorąc zasługi z niewyczerpanego skarbu zasług Chrystusa Pana i Świętych.

Taki odpust jest dwojaki: zupełny i niezupełny. Odpust zupełny jest ten, który wszystkie kary doczesne odpuszcza; odpust niezupełny zaś jest ten, gdy tylko część kar doczesnych bywa nam odpuszczoną.

Chcąc dostąpić odpustu zupełnego, musimy być w stanie łaski i wypełnić dokładnie dobre uczynki i warunki, które są przepisane do zyskania odpustu.

Odpust Porcyunkuli jest zupełnym odpustem. Kto zyska takowy, odpu-

szczają mu się wszystkie kary doczesne, a gdyby umarł w tej chwili, prosto poszedłby do nieba.

Staraj się, ile możesz, o zyskanie tego odpustu zupełnego!

2) Odpust Porcyunkuli nie tylko że jest odpustem zupełnym, lecz posiada jeszcze inne ważne zalety. On jedynym jest odpustem przez samego Chrystusa Pana objawionym a od Papieży potwierdzonym. Sławny Papież Benedykt XIV. bardzo ceni ten odpust i uczy, że ktoby powątpiewał, iż tego odpustu nie nadał sam Chrystus Pan, byłby bardzo zuchwałym.

3) Odpust Porcyunkuli jest starodawnym. Już siedmset lat dochodzi, gdy z nieba ludziom jest dany. Któż policzy wszystkich tych, którzy zyskali ten odpust a teraz tryumfują w niebie? Dziękują Bogu, iż przez odpust Porcyunkuli odpuścił im kary doczesne i otworzył bramy niebieskie. Każdego 2-go sierpnia otwiera się niebo i osobliwe łaski spływają na wiernych dostępujących odpustu Porcyunkuli. Iluż to świętobliwych Biskupów i Kapłanów zachęcało do zy-

skania tego zacnego odpustu! A czy nie wiesz, że i za czasów naszych te kościoły bywają przepełnione od wiernych, w których jako skarb niebieski złożony jest odpust Porcyunkuli?

4) Lecz jeden zaszczyt należy się szczególnie odpustowi Porcyunkuli, który zapewne nieocenionym jest zaszczytem: odpust ten może być tego samego dnia częściej zyskany i to tyle razy, ile razy wstąpisz do kościoła przeznaczonego i tam się modlisz nieco na intencję Ojca świętego.

Odpust Porcyunkuli jest bowiem odpustem tak zwanym „*toties-quoties*“.

Już od dawna powszechnie wierzone, iż odpust ten może być częściej przez dzień zyskany i nigdy zwyczaj ten od Papieży nie został zganiony. Kongregacya rzymska odpustów dnia 22-go lutego 1847 r. wyraźnie oświadczyła, iż odpust ten może być częściej zyskany.

W kościele Porcyunkuli pod Asyżem taki jest zwyczaj: Od pierwszych nieszporów dnia 1-go sierpnia spieszą już wierni do kościółka, tam się modlą przez chwilkę na intencję Ojca św., wychod-

dzą, a po niejakiem czasie na nowo to czynią. Niektórzy przez całą noc i dzień wchodzą i wychodzą do kościołka, trwają przez niejaki czas na modlitwie, wychodzą innemi drzwiami i na powrót wchodzą. A co się dzieje w Asyżu, to i w innych kościołach się dzieje, tam gdzie ów odpust może być zyskany!

5) Odpust Porcyunkuli może być ofiarowany za siebie samego i za dusze w czyśćcu cierpiące. Taki bowiem jest zwyczaj, iż kto pragnie więcej razy dostąpić takiego odpustu, pierwszy odpust za siebie samego, a te inne odpusty za dusze zmarłych ofiaruje.

Jednak zdarzyć się może, iż ktoś zyska odpust zupełny, a nie zupełnie go zyska; i to dla tego, iż choć wszystkie warunki wypełnia, lecz niektóre warunki nie doskonale wypełnia. Wtedy odpust zupełny stanie się dla niego odpustem niezupełnym.

Radzimy więc tak: Gdy zaczynasz już odwiedzać kościół naznaczony, mów do Pana Boga twego: „O Boże mój! pragnę tyle razy zyskać odpust

zupełny Porcyunkuli, ile razy mogę, pragnę równocześnie ten odpust zupełnie dla siebie samego zyskać, a zyskawszy go zupełnie, te inne odpusty ofiaruję za dusze w czyśćcu.“

Modlitwy

przy odwiedzaniu kościoła.

1. Pierwsze odwiedzenie.

Przy pierwszym odwiedzeniu kościoła pragnę, o Boże, dla siebie samego zyskać odpust zupełny.

Panie nasz Jezu Chryste, prawdziwy Boże i prawdziwy człowiecze, święty Boże, wielki Boże, nieśmiertelny Boże, zmiłuj się nad nami i nad całym rodzajem ludzkim. Oczyszc nas dzisiaj i zawsze z grzechów naszych i ze słabości naszych przez Twoją krew najdroższą, abyśmy w Twym świętym pokoju i w miłości Twojej teraz i przez wszystkie wieki żyć mogli. Amen.

Stwórcu świata Boże, nadziejo nasza i obrońco, dla chwały imienia Twego ratuj nas w każdej potrzebie i zbaw nas.

Modlitwy ludu Twego, prosimy Cię, Panie łaskawie wysłuchaj; a ponieważ za grzechy nasze na karę zasłużyliśmy, błagamy Cię, abyś nam takową przez zasługi Syna Twego Jezusa Chrystusa, przez modlitwy Świętych darować ra-

czył. Tyś dał Kościołowi św. moc odpuszczania grzechów przez Sakrament pokuty a przez odpust Porcyunkuli odpuszczasz kary doczesne. Prosimy Cię pokornie, przebacz nam winy i kary nasze. Albowiem miłosierny jesteś i nie pragniesz śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił i żył a od wszelkiej kary uwolniony został.

Osobliwie ja tu w tym kościele będąc, proszę Cię pokornie, abyś mi pomógł do uzyskania odpustu zupełnego Porcyunkuli, tyle razy, ile razy ten kościół dziś odwiedzę. Za pomocą Twoją chcę najprzód dla siebie samego zyskać ów odpust, inne zaś odpusty ofiaruję za dusze w czyśćcu cierpiące.

Na intencję Ojca św. odmawiam teraz z sercem skupionem „5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała Ojcu, 1 Wierzę.“

Najświętsza Panno niepokalanie poczęta, dopełnij przez zasługi Twoje moje niegodne błaganie i prośby. Amen.

Na intencję Ojca św. 5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała Ojcu i Wierzę.

2. Drugi raz odwiedzając kościół, tak się módl:

Przy drugim odwiedzaniu kościoła pragnę, Boże mój, zyskać odpust zupełny i ofiaruję go za d u s z e m o i c h r o d z i c ó w.

Przedwieczny Boże Ojcie, w połączeniu z Najświętszą Panną Maryą i z wszystkimi Świętymi ofiaruję Ci najdroższą Krew Jezusa Chrystusa. Przez Krew Jego dziękuję Ci za wszystkie łaski, któremiś Najświętszą Pannę obdarzył i niepokalaną od grzechu pierwotnego zachował. Cała piękna i łaski pełna jest Bogarodzica Marya. Ofiaruję Tobie Ojcie wszechmogący Krew Jezusa Chrystusa i zasługi Niepokalanej Matki Jego za nawrócenie grzeszników, podwyższenie Kościoła katolickiego, wykorzenienie kacerstwa i pokój pomiędzy chrześcijanami.

Na intencję Ojca świętego ofiaruję Ci wszystkie moje modlitwy. Udziel mi łaskawie odpustu zupełnego Porcyunkuli. A ponieważ rozkazałeś, czcić rodziców i miłować ich, przeto polecam miłosierdziu Twemu ich dusze. Ten

świat już opuścili, a może ich dusze w czyśćcu ponoszą męki. Z otchłani czyścowej wołają do mnie: „Pamiętaj o nas, synu nasz, córko nasza!“ Zmiłuj się nad nimi i przyjmij ofiarę moją, bo ofiaruję za nich odpust Porcyunkuli. Niechaj będą przez ten odpust wybawieni z więzienia czyścowego. Amen.

Najświętsza Panno, umiłowana przez Syna Twego Jezusa Chrystusa! Dla miłości Twojej, którąś miała ku Synowi Twemu i dla nieskończonej miłości Syna Twego ku Tobie, o Matko, złącz modlitwy i zasługi Twoje z memi niedolnymi prośbami i wyprowadź z czyśćca dusze moich rodziców i zaprowadź do wiekuistej światłości. Amen.

Na intencję Ojca św. 5 Ojciec nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę.

3. Trzecie odwiedzenie.

Trzeci raz odwiedzając Twój kościół, pragnę o Boże dobrotliwy, zyskać odpust Porcyunkuli za dusze moich przodków.

Ciebie, Ojca niestworzonego, Ciebie Syna jednorodzonego, Ciebie Ducha św. Pocieszyciela, jedyne Boga uwiel-

biam, błogosławię, 'wychwalam. Niebo i ziemia, morze i gwiazdy, widzialne i niewidzialne rzeczy wszystkie od Ciebie powzięły początek i istnieją według woli Twojej. Ja także od Ciebie jestem stworzony. Tyś jest celem moim. Otóż głosem moim wołam do Ciebie, Panie, głosem moim i sercem modłę się do Ciebie. Wylewam przed oblicznością Twoją prośby moje i błagam, wysłuchaj mnie. Opuść mi wszystkie grzechy i kary zasłużone. Nie omieszkaj zmiłować się nademną.

Ojcze niebieski, źródło miłosierdzia! jako żebrak stoję przed Tobą. Za pomocą łaski Twojej obiecuję Ci szczerze i doskonale poprawić mój żywot, unikać grzechu, uczynić zadość za grzechy moje i nieprawości tego świata.

Niechaj znajdę łaskę u Ciebie! Abym nie został od Ciebie odrzucony, ofiaruję Ci samego Jezusa Chrystusa Syna Twego, Jego wcielenie, żywot, mękę i śmierć krzyżową. Ofiaruję Ci wszystkie Jego zasługi i cokolwiek cierpiał dla naszego zbawienia, Jego prace, ubóstwo, posłuszeństwo i modlitwy.

Przystępuję do tronu łaski Twojej przez zasługi Królowej nieba Maryi. Ona znalazła łaskę w oczach Twoich. Błagam Cię także o litość i miłosierdzie przez zasługi wszystkich wybranych sług Twoich. Zmiłuj się nademną i nad duszami, o których teraz wspominam. Wspominam dusze przodków moich, z których się zrodzili rodzice moi. Jeżeli ich dusze cierpią za grzechy swoje w czyśćcu, obecna chwila niechaj im się stanie zbawieniem! Przyjmij, dobrotliwy Panie, odpust Porcyunkuli na ich pociechę i wybawienie z ognia czyścowego. Amen.

Na intencję Ojca św. dołączam:

5 Ojciec nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę.

4. Czwarte odwiedzenie.

I n t e n c y a: Pragnę, o Boże mój, zyskać odpust Porcyunkuli i ofiaruję go za dusze zmarłych braci, sióstr i krewnych moich.

Zbawicielu nasz, Chryste Jezu, podług obietnicy Twojej w Zielone Świątki zesłałeś Ducha św. Pocieszyciela. Radujcie się Bogu pomocnikowi naszemu, wykrzykujcie Bogu Jakóbowemu, albo-

wiem Duch św. wieczny Bóg jest nam dany, łaska jego jest rozlana w sercach naszych!

Duchu święty, najśłodczy Pocieszycielu, który od Ojca i Syna pochodzisz, przyjdź, proszę Cię, i napelnij duszę moją darami Twymi. Oczyść mnie od wszelkiego grzechu i poświęć serce moje. Tyś jest prawdziwym Pocieszycielem w smutku i zwątpieniu, Tyś światłością w ciemnościach tego świata, Tyś ogniem i miłością duszy nieśmiertelnej.

Uczyń mnie, Duchu święty, pokornym i cierpliwym, obdarz mnie siedmiorakimi darami Twymi. Udziel mi mądrości i rozumu, rady i męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Pańskiej. Jakże jest słaba i niedołężna dusza moja, wystawiona na pokusy szatana! Duchu mocy i zwycięstwa, daj mi zwycięstwo nad szatanem i namiętnościami moimi. Niech powstanie Bóg i niech się rozproszą nieprzyjaciele Jego i nieprzyjaciele duszy mojej!

Boże, który serca wiernych światłem Ducha św. nauczyłś; daj nam w tym-

że Duchu znać i kochać prawdę i zawsze z pocieszenia Jego się weselić. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności tegoż Ducha świętego Bóg na wieki wieków. Amen.

Przez oświecenie Ducha świętego poznam, o Panie, iż grzechy moje są bardzo wielkie. Ty sądzisz człowieka i karzesz za występki. Opuść mi wszystkie grzechy, daruj mi kary za nie zasłużone, udziel mi odpustu Porcyunkuli. Ten odpust ofiaruję za dusze moich zmarłych braci, sióstr i krewnych. Niech odpoczywają w pokoju. Amen.

Dodaj: 5 Ojciec nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała,
1 Wierzę na intencję Ojca świętego.

5. Piąte odwiedzenie.

I n t e n c y a: Odpust Porcyunkuli ofiaruję za dusze zmarłych dobrodziejów.

Rozmyślam nabożnie, Panie Jezu mój, gorzką mękę Twoją; patrzę na te boleści, które cierpiełeś, gdy lewa noga Twoja przybitą została do krzyża. Wyciągnęli ręce Twoje i nogi, przybili je do twardego drzewa. Nikt nad Tobą

nie ma litości a Ty cierpisz okropne boleści, nie otwierając ust Swoich.

Czemu tak cierpisz? Ponieważ nogi moje były pochopne do złego. Poszedłem za marnym światem, opuściłem Boga mego i szukałem pociechy i wygodę dla ciała mego. Ileż razy nogi moje przekroczyły przykazania Twoje, nie idąc na pomoc bliźniemu, lecz idąc na szkodę jego!

Przez boleści Twoje, o Jezu, które cierpiałeś, gdy lewa noga Twoja gwoździem była przebita, uwolnij nogi moje od sidła szatańskich i od upadku w grzechy. Nie chcę chodzić drogą pychy i wyniosłości, lecz drogą pokory i poniżenia. Nie chcę szkodzić bliźniemu, pójdę mu z pomocą w każdej potrzebie, uklęknię na kolana w rzewnej modlitwie, poświęcę nogi moje służbie Twojej.

Lecz nie tylko dla siebie samego Cię błagam o miłosierdzie! Pamiętaj, o Panie, na dusze wszystkich dobrodziejów moich. Nauczyciele nauczali mnie chodzić według przykazań Twoich, wykształcili umysł mój. Inni podali mi pokarm i napój, przyodziali mnie, po-

cieszali mnie w smutku. Może już dawno spoczywałbym w ziemi, gdybyś nie był zesłał dobrodziejów na ratunek mój.

Wszystkich dobrodziejów moich, którzy już zasnęli snem śmierci, polecam Tobie, o Boże. Zmiłuj się nad nimi, jeżeli w czyśćcu są zatrzymani. Odpust Porcyunkuli ofiaruję za te dusze, niechaj zostaną wprowadzone do wiecznej Twojej chwały. Amen.

Dodaj: 5 Ojeze nsaz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała,
1 Wierzę na intencję Ojca świętego.

6. Szóste odwiedzenie.

I n t e n c y a: Ofiaruję ten odpust Porcyunkuli za te dusze, które cierpią z mojej winy.

Pokłon Ci oddaję, ukrzyżowany Zbawicielu, i całuję rany Twoje. Nabożnie rozważam te boleści, któreś cierpiał, gdy noga prawa do krzyża została przybitą. Ubolewam nad okrutną męką, którą ponosiłeś dla zbawienia mojego i dziękuję Tobie za miłość nieprzebraną, która była przyczyną niewinnej śmierci Twojej.

Przez zasługi boleści Twoich wyni-

kających z prawej nogi Twojej, proszę Cię, abyś kierował nogi moje na drodze przykazań Twoich. Niechaj idę z cnoty w cnotę, aż Cię ujrzę Pana i Boga mego w Syonie niebieskim. Niechaj nigdy nogi moje nie zbłądzą. Wyrwij mię, Panie, od złego. Panie, ku ratunkowi memu pospiesz.

Gdy rozważam nieprawości moje, trwoży się serce moje, bo się rozmnożyły nad włosy głowy mojej i serce moje opuściło mnie. Wyznać muszę, że nieraz w życiu nastawałem na zgubę bliźniemu. Które to są cudze grzechy? Te są, które popełnił bliźni mój, iż radziłem mu do grzechu, lub rozkazywałem mu grzeszyć i zezwalałem na grzech jego. Ileż to razy pobudzałem bliźniego do niesprawiedliwości, pochwalałem ją lub milczałem, gdy grzeszył!

Teraz z całego serca żałuję, iż postępowanie moje wtraciło innych w nieszczęście a nawet może w grzech śmiertelny. Może niejedna dusza w czyście cierpi za grzechy, których przyczyną ja byłem. Pomocnikiem moim i obrońcą moim Ty jesteś, Boże mój, nie

omieszkiwaj mi wszystko przebaczyć i wybawić z czyśca te dusze, które cierpią z winy mojej. Ofiaruję za nie odpust Porcyunkuli. Wybaw je z otchłani żalu i kary i wprowadź je do szczęścia wiekuistego. Amen.

Dodaj: 5 Ojciec nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwala, 1 Wierzę na intencję Ojca świętego.

7. Siódme odwiedzenie.

I n t e n c y a: Ofiaruję odpust Porcyunkuli za wszystkie te dusze, o których już nikt nie pamięta.

Bądź pozdrowiona rano lewej ręki Zbawiciela mojego. W duchu moim widzę rękę Twoją przybitą do krzyża. Przez zasługi krwi Twojej, płynącej z tej ręki, zmiłuj się nad słabością i ułomnością moją. Wzmocnij mnie w dobrem przedsięwzięciu i udziel miłości, żebym mógł Cię kochać po wszystkie wieki.

Do tej najświętszej rany składam wszystkie występki moje, które kiedykolwiek popełniłem. Ty, mój Jezu, zgładź je i oczyść serce moje. Daj mi żal prawdziwy za grzechy. Ulecz słabość mej duszy, utrzymuj mię w poko-

rze, chroń od przywiązania do złego, wzmocnij do dźwigania krzyża. Toruj mi drogę do nieba, zachowując mi szatę niewinności lub obmywając mię we krwi Twojej i we łzach własnych żalu i pokuty. Dopomóż mi, pokutne prowadzić życie, aż do końca.

Postanowiono człowiekowi raz umrzeć a potem nastąpi sąd. Lękam się śmierci, bo nie wiem, gdzie i kiedy umrę, albo w jakim stanie będzie wtedy dusza moja. Ludzie o mnie zapomną, pokolenie przeminie po pokoleniu; cośmy czynili, ludzie zapomną, lecz Ty, o Boże, wszystko wiedzący, niczego nie zapomnisz. Dla tego też Tobie polecam te dusze, o których już nikt nie pamięta. Ofiaruję za nie ten odpust Porcyunkuli. Uwolnij Panie dusze wszystkich wiernych zmarłych od wszelkich więzów grzechowych i racz je wprowadzić do Królestwa swego. Niechaj używają szczęścia wiecznej światłości.

A ponieważ dobrze wiem, iż ten czas przyjdzie, gdy nikt na mnie nie wspomni, już teraz Cię proszę, wieczny Boże, abym został w Twojej pamięci i

otrzymał nagrodę zgotowaną tym, który Cię miłują.

Boskie Serca Jezusa, zmiłuj się nademną.

Najświętsze Serce Maryi Panny, bądź moją pociechą.

Dodaj: 5 Ojcie nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwala,
1 Wierzę na intencję Ojca świętego.

8. Ósme odwiedzenie.

I n t e n c y a: Ofiaruję odpust Porcyunkuli za dusze z p a r a f i i n a s z e j.

Zbawicielu mój ukochany, pokłon Ci oddaję i dziękuję Ci za Twe łaski, które mi wysłużyłeś przez ranę prawej ręki Twojej. Przez tę ranę dopomóż mi pokutować za grzechy, naprawić ile mogę zgorszenia bliźniemu dane i wszelką szkodę wyrządzoną wynagrodzić. Ty mnie upominasz, przez Pismo święte mówiąc: „Już nie grzesz, aby ci się co gorszego nie stało.“ Tak jest, o Panie! Już nie chcę grzeszyć, aby kara dotkliwsza nie przyszła na mnie.

Jakże pragnę w dzień sądu strasznego stać po prawicy Twojej. Wtedy będą zgromadzone przed Tobą wszystkie narody i odłącz sprawiedliwych

od niesprawiedliwych, jako pasterz odłącza owce od kozłów. Postaw mię pomiędzy owieczkami Twemi, niechaj usłyszę radosne słowa przemówione do wybranych: „Pójdźcie błogosławie-
ni Ojca mego, otrzymajcie królestwo
wam zgotowane od założenia świata.”

Ratuj mnie Panie w dzień ostateczny i tak mnie prowadź, aby dusza moja nigdy nie zbłądziła i nie odłączyła się od Ciebie. Lecz ratuj i te dusze, które niegdyś w parafii naszej Tobie służyły a teraz cierpią w czyśćcu męki. One pragną miłosierdzia Twego i do nas wołają z głębokiego więzienia: „Zmi-
łujcie się nad nami przynajmniej wy przyjaciele nasi.” Niechaj każda mo-
dlitwa i każda Msza święta w kościele naszym za nie ofiarowana, będzie im słodyczą, ulżeniem i pociechą. Przyj-
mij miłosierny Sędzio nasze prośby za zmarłych parafianów i daj im światłość wiekuistą. Ofiaruję za nich odpust Porcyunkuli i pragnę przez tenże od-
pust pocieszyć ich w smutku; wyprow-
wadź ich z czyśćca i przyjmij do żywota wiecznego. Amen.

Najświętsza Panno Maryo, Ty wese-
lisz się w Panu i raduje się dusza Twoja
w Bogu. Pan Cię oblókł w szaty zba-
wienia i ubiorem sprawiedliwości odział
Cię. Wspomóż, proszę Cię, dusze
zmarłych parafianów, aby zostały
wprowadzone do Królestwa niebieskie-
go. Amen.

Dodaj: 5 Ojeze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwala,
1 Wierzę na intencję Ojca świętego.

9. Dziewiąte odwiedzenie.

I n t e n c y a: Odpust Porcyunkuli
ofiaruję za dusze zmarłych biskupów i kapłanów.

Niosąc krzyż, wyszedłeś, Zbawicielu
mój, Jezu, na ono miejsce, które zowią
Trupią głową. Tam położyłeś życie
Swoje dla zbawienia świata. Przebo-
dli ręce Twoje i nogi Twoje i policzyli,
jak mówi Psalmista, wszystkie kości
Twoje. Przyszli tedy żołnierze i zła-
mali golenie złoczyńców, którzy z To-
bą byli ukrzyżowani. Lecz gdy przy-
szli do Ciebie, mój Panie, widzieli Cię
umarłego, nie łamali goleni Twych; ale
jeden z żołnierzy włócznią otworzył
bok Twój a natychmiast wyszła krew

i woda. Najświętsze serce Twoje, które tak bardzo nas umiłowało, zostało włócznie przebite.

Nieograniczona jest miłość Serca Twojego, dobrotliwy Zbawicielu mój. Serce Twoje pała miłością ku nam wszystkim. Przez litość Serca Twego zmiłujesz się nad biednymi, ubogimi, chorymi i umierającymi. Lecz Serce Twoje ukochało przedewszystkiem biskupów i kapłanów, zastępców Twoich. Powierzyłeś im bowiem tajemnice królestwa Twojego, uczyniłeś ich szafarzami łask Twoich, pasterzami ludu wiernego. Do biskupów i kapłanów mówisz: „Jako mnie posłał Ojciec, tak i Ja was posyłam. Kto was słucha, mnie słucha; kto wami gardzi, mną gardzi.“

Otóż proszę Cię pokornie, ześlij pomoc z wysokości sługom Twoim, biskupom i kapłanom. Napelnij ich Duchem świętym, umocnij ich przeciw pokusom tego świata, daj im wieczną zapłatę w niebie.

Nie zapomnij, Panie, o duszach zmarłych biskupów i kapłanów. Słowami

Psalmisty dusza ich woła do Ciebie: „Ogarnęły mnie boleści śmiertelne: a niebezpieczeństwa piekielne potkały mnie. Nalazłem ucisk i boleść.“ Wyrwij, Boże wszechmogący ich dusze z czyśca przez Krew Syna Twojego, płynącą z serca Jego. Przyjmij łaskawie jako przyjemną ofiarę za nich odpust Porcyunkuli; przez ten chwalebny odpust daj im wieczny odpoczynek. Am.

Najświętsza Panno, Orędowniczko nasza, modlitwom Twoim polecamy zmarłych biskupów i kapłanów. Wszyscy Święci, nie opuszczajcie ich. Am.

Dodaj: 5 Ojze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę na intencyę Ojca świętego.

10. Dziesiąte odwiedzenie.

I n t e n c y a: Ofiaruję odpust Porcyunkuli za dusze wszystkich zmarłych.

Wszechmogący Boże, który panujesz nad żyjącymi i zmarłymi, ja ubogi żebrak stoję przed Tobą i ofiaruję Ci odpust Porcyunkuli za dusze wszystkich zmarłych. Zaprowadź je do świętego miasta Jeruzalem, o którym pisze św. Jan Ewangelista: „Ja Jan widziałem

święte miasto Jeruzalem nowe zstępujące z nieba od Boga, zgotowane jako oblubienicę ubraną mężowi swemu.“ Niechaj dusze w czyśćcu cierpiące tego szczęścia dostąpią, które zgotowałaś Świętym Twoim: „I otrze Bóg wszelką łzę z oczu ich: a śmierci dalej nie będzie, ani smutku, ani krzyku więcej nie będzie, iż pierwsze rzeczy przeminięły.“

Tyś powstał chwalebnie z grobu, wszechmogący mój Zbawicielu, Panie Jezu, daj chwalebne zmartwychwstanie wszystkim duszom w czyśćcu cierpiącym. Niechaj na rozkaz Twój wstąpią do nieba i osiągną tron im zgotowany.

Osobliwie też nademną racz się zmiłować! Tęsknię za Tobą, Boże mój. Nigdzie nie znajduję pokoju i szczęścia oprócz w Tobie, mój Panie. Zachowaj mnie od nowych upadków w grzechy. Przez Sakrament Pokuty oczyszczona jest dusza moja. Z Tobą chcę żyć i umierać. Nie chcę już nigdy wrócić do dawniejszych złych nałogów moich. Nie daj Boże, abym umarł w grzechu śmiertelnym!

Zmiłuj się także nad wszystkimi żyjącymi! Ubogim daj chleb dostateczny, smutnym pociechę, słabym siłę, utraconym ulgę, chorym zdrowie. Wysłuchaj wszystkie prośby nasze, abyśmy dostąpili łaski Twojej do szczęścia doczesnego i wiecznego.

Odpust Porcyunkuli niechaj mi będzie pociechą w godzinę śmierci, chwałą we wieczności.

Najświętsza Panno, dopełnij nieudolne nabożeństwo moje. Bądź Matką moją i przewodniczką do królestwa Syna Twego, Jezusa Chrystusa.

Wszyscy Święci, osobliwie św. Józefie, św. Barbaro, Aniele Stróżu mój, święci Patronowie moi módlcie się za mną, aby dusza moja została przyjętą do zgromadzenia Waszego w niebie. Amen.

Dodaj: 5 Ojciec nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę na intencję Ojca św.

11. Jedenaste odwiedzenie.

Intencja: Ofiaruję odpust Porcyunkuli za dusze zmarłych misjonarzy.

Zbawicielu mój Jezu, Tyś zbudował

Kościół Twój na opoce św. Piotra i da-
leś mu klucze do królestwa niebieskie-
go, mówiąc do niego: „Tyś jest opoka,
a na tej opoce zbuduję Kościół mój, a
bramy piekielne nie zwyciężą go. I to-
bie dam klucze królestwa niebieskiego.
Cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie
związane w niebiesiech; a cokolwiek
rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane
i w niebiesiech.“

Potęźni przeciwnicy powstali, Panie,
przeciw Kościołowi Twemu; piekło po-
wstało przeciw Zastępcy Twojemu, Oj-
cu świętemu, Papieżowi naszemu. Wy-
pełniło się, co mówi Psalmista: „Sta-
nęli wspólnie królowie ziemscy, a ksią-
żęta zeszli się w gromadę przeciw Pa-
nu i przeciw Chrystusowi jego. I rze-
kli: „Potargajmy związki ich i zrzucimy
z siebie jarzmo ich.“ Lecz Ty, Boże
wszechmogący, nie opuścisz Kościoła
i sług jego! Nie pozwolisz na wieki, aby
Kościół Twój, odkupiony przez Krew
Twą najświętszą, zgubiony został przez
narody: niewierne i złość szatańską.
Rozszerz Kościół Twój po całej ziemi,
aby stał się jeden Pasterz i jedna
Owczarnia.

Sprawiedliwy i miłosierny jesteś, o Panie! Dla tego błagam Cię przez krwawy pot Twój w Ogrójcu, przez gorzką śmierć Twoją na krzyżu, abyś pocieszył i łaską Twoją umocnił cały Kościół rzymsko-katolicki! Przedłuż lata Ojca św. Papieża, daj mu zwycięstwo nad kacerstwem i niedowiarstwem. Biskupów i kapłanów, kleryków i wszystkich zakonników napelnij Duchem świętym i bądź im pomocnikiem w obronie Kościoła Twojego. A wszystkich wiernych zachowaj od odszczępiństwa i grzechu śmiertelnego. Niechaj Pasterze i owieczki ujrzą Twe oblicze w królestwie Twojem.

Odpust Porcyunkuli ofiaruję za dusze zmarłych misjonarzy. Któż tyle cierpiał dla Kościoła Twego, Panie, jak misjonarze? Opuścili bowiem ojca i matkę, ojczyznę i krewnych, udali się do obcych narodów pogańskich, aby im głosić Ewangelię. Nie uważali na upały słońca, na niebezpieczeństwa grożące im śmiercią na morzu lub pomiędzy poganami, lecz ufając tylko w Twoją opiekę, życie swoje położyli za wiarę Twoją, o Jezu. Jedni zostali

ukamieniowani, jak / niegdyś święty Szczepan, inni mieczem ścięci jak św. Apostoł Paweł, inni ukrzyżowani jak Mistrz ich i Pan, inni poginęli od głodu i męczarni we więzieniach.

Dusze tych misjonarzy zapewne już z Tobą, o Boże, królują w niebie. Lecz jeżeliby były niektóre dusze misjonarzy zatrzymane w czyścju, ofiaruję za nie odpust Porcyunkuli i błagam Ciebie, Boże najmiłosierniejszy, abyś przez ten odpust wybawił je z czyścja i wprowadził do wiecznej radości.

Najświętsza Panno, obroicielko Kościoła katolickiego, przez zasługi Twoje i przez zasługi świętego Franciszka, niechaj dusze misjonarzy i dusze wszystkich wiernych zmarłych zostaną przyłączone do Świętych i Aniołów w niebie. Amen.

Dodaj: 5 Ojeze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwala, 1 Wierzę na intencję Ojca świętego.

12. Dwunaste odwiedzenie.

I n t e n c y a: Ofiaruję odpust Porcyunkuli za dusze wszystkich czcicieli Najświętszej Panny Maryi.

Raduj się i wesel się Najświętsza Panno Maryo! Albowiem Chrystus Pan

Syn Twój, poniżony i ukrzyżowany, powstał z grobu i wstąpił chwalebnie na niebiosa; z Tobą pragnął być połączony w niebie. Dla tego Syn Boży wziął Cię do nieba i ukoronował wieczną chwałą. Spełniło się, coś natchniona Duchem świętym przepowiedziała: „Wielbi dusza moja Pana i rozradował się duch mój w Bogu Zbawicielu moim. Albowiem odtąd błogosławioną mnie zwać będą wszystkie narody.“

Nad chóry anielskie wywyższona, spojrzij, Królowo nieba, na nas, sługi Twoje. Wspomagaj nas w każdej potrzebie, w życiu i śmierci. Zgrzeszyliśmy przeciw Bogu naszemu i wyznawamy pokornie: „Nasza wina, nasza wina, nasza największa wina!“ Ty jesteś ucieczką grzesznych i w kościółku Porcyunkuli objawiłaś miłosierdzie Swoje nad grzesznikami. Otóż najlitościwsza Panno, ubłagaj nam odpuszczenie grzechów u Syna Twego Jezusa Chrystusa, którzy dla zyskania odpustu Porcyunkuli kościół ten nabożnie odwiedzamy.

Spojrzij także, Matko miłosierdzia, na dusze zmarłych, a przede wszystkim

na te dusze, które żyjąc na świecie, Ciebie czciły i na pomoc wzywały. Niechaj ten odpust Porcyunkuli duszom czcicieli i czcicielek Twoich, o Panno, stanie się pociechą, pomocą i wybawieniem z czyśca.

Panie Jezu, Zbawicielu nasz, uwolnij dusze wszystkich wiernych zmarłych od wszelkich więzów grzechowych. Pomnij Panie, żeś się stał człowiekiem dla zbawienia naszego i poniósł boleści i krzyż ciężki, ubóstwo i prześladowanie. Modlitwy i wszystkie dobre uczynki nasze, jako też odpust Porcyunkuli ofiarujemy Tobie, aby w połączeniu z zasługami gorzkiej śmierci Twojej stały się pociechą i wybawieniem dusz w czyścu cierpiących. Am.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Amen.

Dodaj: 5 Ojeze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwala, 1 Wierzę na intencję Ojca świętego.

Westchnienie św. Franciszka.

Deus meus et omnia!

Boże mój i moje wszystko!

Odpust 50 dni za każdy raz (Leon XIII. 4-go maja 1888).

Litania o św. Ojcu Franciszku.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
 Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
 Ojczy z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.
 Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami.
 Duchu święty Boże, zmiłuj się nad nami.
 Święta Trójco jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.
 Święta Maryo, patronko szczególniejsza zakonowi Serafickiego, módl się za nami.
 Święty Franciszku, patriarcho Braci mniejszych, módl się za nami.

Święty Franciszku,
 mężu wedle serca Bożego,
 wżgardzicielu świata,
 wierny naśladowco Chrystusa,
 gorliwy Slugo Chrystusa,
 założycielu trzech zakonów,
 podpora Kościoła Bożego,
 przedziwny nauczycielu posłuszeństwa,
 zwierciadło pokory,
 miłośniku ubóstwa,
 lilio czystości,
 wzorze łagodności,
 opoko cierpliwości,
 ogniu palający miłością Boską,
 prawdziwy miłośniku bliźnich,
 stróżu pokoju,
 przykładzie cnót ewangelicznych,
 zwycięzco ducha ciemności,
 obrazie ukrzyżowanego Pana Jezusa,
 pięciu ranami ozdobiony przyjacielu Boży,
 nieustający cudzie Najwyższego,
 Serafinie gorejący miłością Bożą,

Módl się za nami.

Święty Franciszku, patryarcho ubogich,
oświecony głosicielu przyszłych rze-
mężu apostolski, leży,
miłośniku Boskiej miłości,
wzorze ostrej pokuty,
najtroskliwszy stróżu panieństwa,
wielki orędowniku w niebie,
Ojcze nasz,
przyczynco nasz u Boga,
patronie umierających,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży itd., wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży itd., zmiłuj się nad nami.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojcie nasz. Zdrowaś Marya.

Antyfona świętego Bonawentury

o św. Franciszku.

O Męczenniku pragnieniem — Z jakim ducha zapaleniem, — Franciszku rozpuszczasz żale — Nad Jezusem, gdy we mszale, — Czytając Jego katownie, — Płaczesz, jęczysz, niewymownie, — Więc w postaci Serafina, — Widziałeś Boskiego Syna, — Tak na krzyżu rozpiętego — I odbierasz rany Jego, — Wejrzyj na Twą trzodę mile, — W życiu i w ostatnią chwilę, — Niegdyś postem wysuszony, — Teraz w ciele uwielbiony.

V. Módl się za nami św. Ojcie Franciszku.

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

Módlmy się.

Boże, który Kościół Twój przez zasługi św. Ojca Franciszka ustawicznie nowem potomstwem rozmnażasz, daj nam, żebyśmy jego naśladowając, ziemskimi rzeczami gardzili a niebieskich darów uczestnictwem zawsze się cieszyli. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

**Modlitwa do św. Ojca Franciszka
o prawdziwe nawrócenie i bogobojne życie.**

Święty Ojciec Franciszku, Ty wielki Patronie u Boga! który idąc za głosem Boskim, wzgardziłeś wszelkimi próżnościami i dobrami ziemskimi, boś poznał, że człowiek na to tylko od Boga jest stworzony i dla tego żyje na świecie, aby Bogu służył i przez świętobliwy żywot osiągnął szczęście wieczne. Nawróciwszy się do Boga, nieustannie opłakiwałeś grzechy swoje, czyniąc ostrą pokutę, a resztę zaś życia swojego wiódłeś w najgłębszej pokorze i wysokiej świętobliwości. Obecowanie Twe z ludźmi było anielskie, miłość ku Jezusowi niewysłowiona, gorliwość w nawracaniu grzeszników niezmordowana, niewzruszona w przykrościach cierpliwość Twoja, a nadewszystko podziwienią godna miłość ubóstwa, pokory i czystości. Ach! wielki Kochanku Boży! wyjednaj mi Twoją przyczyną, abym i ja poznał Boga i powołanie moje, abym i ja gardził próżnościami i niebezpiecznemi uciechami światowemi, serce moje od dóbr ziemskich oderwał, grzechy szczerze obżałował, Jezusa z całego serca kochał i od-tąd świętobliwy żywot przed Bogiem prowa-

dził. Uproś mi prawdziwą pokorę, czystość duszy i ciała, roztropność w myślach, słowach i uczynkach, wytrwałość w dobrem, abym i ja kiedyś dostał się tam, gdzie Ty teraz, za ostry Twój żywot, za walki i cnoty wieczną nagrodą się cieszysz. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

**Modlitwa do św. Franciszka
na święto jego (4 października) i podczas
oktawy.**

Święty Franciszku, Tyś się zatopił w rozmyślaniu gorzkiej Męki Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa i stałeś się doskonałym naśladowcą Jego. Albowiem naśladowałeś posłuszeństwo, pokorę, cichość i ubóstwo Jezusa Chrystusa. Owe boleści, które Baranek Boży Jezus Chrystus ponosił na Górze Kalwaryi, gdy Go sromotnie obnażono, gwoździami przybito i wywyższono na drzewie: Ty cierpiełaś w sercu Twojem. Chrystus Pan na górze Alwerni nacechował Cię bliznami ran swoich.

Do Ciebie się uciekamy, święty Patronie i Założycielu Trzeciego Zakonu! Uproś nam współuczucie nad boleściami Jezusa Chrystusa, abyśmy Go przez grzech śmiertelny nigdy na nowo nie krzyżowali. Pod Twoją opieką chcemy zawsze naśladować Syna Bożego, w posłuszeństwie i cichości, w ubóstwie i umartwieniu. Módl się za nami, święty Franciszku, teraz i osobliwie w godzinę śmierci naszej. Śmierć Twoja była błogosławiona: Chrystus Pan przyjął do niebieskiej radości ducha Twego. Niechaj przez Twoje zasługi Zbawiciel

nas przyjmie do wiecznej chwały swojej. Pragniemy być rozwiązani z tym światem i królować z Chrystusem Panem na wieki. Niechaj też wszyscy grzesznicy się nawrócą i będą zbawieni. Amen.

5 Ojciec nasz, 5 Zdrowaś Marya i Chwała Ojcu na intencję Ojca świętego.

(Odpust zupełny w święto św. Franciszka albo w jeden dzień oktawy. Warunki są: Spowiedź, Komunia św., nawiedzenie kościoła i modlitwa na intencje zwyczajne i za nawrócenie grzeszników) Leon XIII. 11-go czerwca 1883.

Modlitwa do św. Franciszka na każdy dzień miesiąca października.

Święty Franciszku, Serafinie pełen miłości, uproś nam u Boga miłość doskonałą, abyśmy Boga, Stwórcę i Pana naszego, miłowali nade wszystko, a bliźniego jak siebie samego. Pod Twoją opieką chcemy wypełniać upominanie św. Pawła Apostoła. „Odrzućmy uczynki ciemności a obleczmy się w zbroję światłości. Jako we dnie uczciwie chodźmy, nie w biesiadach i pijaństwach, nie w łożach i niewstydlivościach, nie w swadzie i w zazdrości: ale się przyobleczmy w Pana Jezusa Chrystusa.“

Dopomóż nam, święty Franciszku, abyśmy idąc za przykładem Twoim, naśladowali Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

Modlitwa do świętego Franciszka za Kościół.

Święty Franciszku, filarze Kościoła, Twojej opiece polecamy Kościół katolicki. Bramy piekielne ohurzyły się na Kościół Chrystusa Pana i usiłują zwyciężyć go. Otóż powstał

w czasach naszych, jak za czasów Twoich, święty Franciszku, fałszywi prorocy, którzy w owczej skórze chodząc, wewnątrznie są wilcy drapieżni. Fałszywi Prorocy wołają: „Odlączcie się od Stolicy Apostolskiej, nie wiercie Papieżowi i Biskupom i kapłanom, ale nam wiercie!”

Z boleścią serca widzimy, jak synowie rodziców katolickich opuszczają najczulszą Matkę swoją, Kościół katolicki, i przechodzą na niedowiarstwo. Którzy wyznawali wiarę katolicką, niestety stali się licznie nieprzyjaciółmi Kościoła. W czasach tak smutnych, przyczyń się, święty Patryarcho Franciszku, do nawrócenia zaślepionych odszczepieńców i innowierców na łono Kościoła. Bądź niebieskim obrońcą Kościoła! Umocnij przez Twoje wstawienie się u Boga wiernych we wierze katolickiej: niechaj już nigdy żaden z nich nie opuści wiary świętej! Lecz niechaj wszyscy wierni, duchowni i świeccy, staną się gotowymi, dla wiary świętej żyć i umierać.

Twojej szczególnej opiece oddawamy, św. Franciszku, patronie nasz, Ojca świętego, biskupów, kapłanów, misjonarzy i wszystkich członków Trzeciego Zakonu. Niechaj przez Twoje zasługi i przez zasługi wszystkich Świętych Kościół katolicki szerzy się pomiędzy narodami. Amen.

Modlitwa do świętego Franciszka za członków Trzeciego Zakonu.

Święty Franciszku, Zakonodawco Trzeciego Zakonu, Twojej opiece ofiarujemy wszystkich członków Trzeciego Zakonu. Dopomóż nam.

abyśmy jako członkowie Trzeciego Zakonu wytrwali aż do śmierci w zachowaniu przykazań Boskich i kościelnych; i abyśmy modlitwą i pracą, pokutą i cierpliwością, postami i jałmużną gotowali sobie drogę do żywota wiecznego. Amen.

**M o d l i t w y,
które św. Franciszek sam ułożył.**

Ojciec niebieski! proszę Cię w Imię Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, ukrzyżowanego Syna Twego, abys mi odpuścił wszystkie grzechy i niedbalstwa moje, także nieprawości młodości mojej.

Ojciec z nieba Boże! proszę Cię w Imię Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego, Syna Twego błogosławionego, udziel mi Twojej łaski, abym Ci mógł służyć według woli Twojej.

Ojciec niebieski, Boże mój, proszę Cię w Imię Jezusa Chrystusa Nazareńskiego ukrzyżowanego, abys przy ostatnim zgonie życia mego raczył zmiłować się nademną i przyjąć ducha mego, przez tegoż Chrystusa ukrzyżowanego. Amen.

Panie Jezu Chryste! daj mi, oświeciwszy serce moje, żywą wiarę, mocną nadzieję i czynną, czystą miłość, abym zawsze i we wszystkich sprawach starał się poznać wolę Twoją i onę wypełniał.

Spraw, o Boże! ażeby miłość Twoja od wszystkich ziemskich rzeczy mnie oderwała i całkiem sprawiła, abym umrzeć mógł dla Twojej nieskończonej miłości. Proszę Cię o to, Synu Boży, przez Ciebie samego, który z miłości ku mnie umarłeś na krzyżu. Boże mój i moje

wszystko, czemu Ty jesteś? a czemu ja? czemu, jeżeli nie robaczkiem ziemskim? Pragnę Cię kochać, godny uwielbienia Boże! Tobie już ofiarowałem duszę i ciało moje ze wszystkim, czem jestem. Starać się chcę wszystko wypełnić, co do powiększenia Twojej chwały służyć może. Tak o mój Boże! Oto jest jedyny przedmiot pragnień serca mego. Amen.

LITANIA

do Najświętszej Maryi Panny, Królowej Anielskiej lub Porcyunkuli.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
 Chryste, usłysz nas! Chryste, wysłuchaj nas!
 Ojciec z neba Boże, zmiłuj się nad nami!
 Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami!

Duchu święty Boże, zmiłuj się nad nami!
 Święta Trójco jedyny Boże, zmiłuj się n. n.!

Królowo Aniolów,

Królowo Archaniolów,

Królowo Potęg,

Królowo Mocarstw,

Królowo Księstw,

Królowo Państw,

Królowo Tronów,

Królowo Cherubinów,

Królowo Serafinów,

Królowo całego niebieskiego dworu,

Królowo Anielska, bez grzechu pierworo-
 dnego poczęta,

Królowo Anielska, Matko Boga i ludzi.

Módl się za nami!

Królowo Anielska, której chwała i cuda
codzień się wzmagają,
Królowo Anielska, która chorym uzdro-
wienie, umarłym życie, grzesznikom łas-
kę nawrócenia wypraszasz,
Królowo Anielska, wesele Boga i podzi-
wie Aniołów i Świętych Jego,
Królowo Anielska, pomocy nasze we
wszelkich potrzebach,
Królowo Anielska, która ufających w To-
bie nigdy nie opuszczasz,
Królowo Anielska, która przez swe wsta-
wiennictwo ślepych widzącymi, chro-
mych chodzącymi czynisz,
Królowo Anielska, która sobie podobasz,
pod tą nazwą być wielbioną,
Królowo Anielska, która w łaski wszel-
kiego rodzaju ubogacasz tych, co Cię
w ten sposób wzywają,
Królowo Anielska, która tym, co się Two-
mu Boskiemu Synowi oddać i poświę-
cić pragną, czynisz drogi prostemi,
Królowo Anielska, która swem orędo-
wnictwem chronisz przed ogniem pie-
kielnym tych wszystkich, co Twój szka-
plerz bogobojnie noszą,
Królowo Anielska, która tak wielu do
świętości prowadzisz,
Królowo Anielska, w której Bóg Ojciec
ma upodobanie, jako w swej najuko-
chańszej córce,
Królowo Anielska, która Syn Boży czei
jako swą Niepokalaną Matkę,
Królowo Anielska, która Duch święty ja-
ko swą wierną Oblubienicę miłuje,

Królowo Anielska, która duchów niebieskich zastępani władasz,

Królowo Anielska, nasze życie,

Królowo Anielska, radości nasza,

Królowo Anielska, nasza nadziejo,

Królowo Anielska, nasza pośredniczko u Boga,

Królowo Anielska, której nigdy nie blagamy napróżno,

Królowo Anielska, której po Bogu największą wdzięczność winni jesteśmy,

Królowo Anielska, wielka cudotwórczyni,

Królowo Anielska, u stóp której duchy niebieskie z uwielbieniem się korzą,

Królowo Anielska, wszechmocna swą prośbą u Serca Syna Bożego,

Królowo Anielska, najdoskonalsza Orędowniczko nasza przed Bogiem,

Królowo Anielska, arecydzieło Ducha św.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie!

Baranku Boży itd., wysłuchaj nas, Panie!

Baranku Boży itd., zmiłuj się nad nami!

Chryste usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojciec nasz. Zdrowaś Marya.

Módlmy się. Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, Synu Najświętszej Maryi Panny, pokornie prosimy Cię: dopomóż nam zawsze uwielbiać najczystsza Matkę Twoją, Królową Anielską. Niechaj przez zasługi Twoje i tejże Matki Twojej Królowej Anielskiej, w godzinę śmierci naszej przypuszczeni zostaniemy do zgromadzenia Aniołów i Świętych Twoich. Amen.

Litania do Najśw. Maryi Panny.

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.
 Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.
 Ojczy z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.
 Synu Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się
 nad nami.

Duchu święty Boże, zmiłuj się nad nami.
 Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się n. n.
 Święta Maryo, módl się za nami.

Święta Boża Rodzicielko,
 Święta Panno nad pannami,

Matko Chrystusowa,

Matko łaski Bożej,

Matko najczystsza,

Matko najśliczniejsza,

Matko niepokalana,

Matko nienaruszona,

Matko najmiłsza,

Matko przedziwna,

Matko dobrej rady,

Matko Stworzyciela,

Matko Odkupiciela,

Panno roztropna,

Panno czeigodna,

Panno wślawiona,

Panno można,

Panno łaskawa,

Panno wierna,

Zwierciadło sprawiedliwości,

Stolica mądrości,

Przyczyna naszej radości,

Naczynie duchowne,

Naczynie poważne,

Módl się za nami!

Naczynie osobliwego nabożeństwa,
 Rózo duchowna,
 Wieżo Dawidowa,
 Wieżo z kości słoniowej,
 Domie złoty,
 Arko przymierza,
 Bramo niebieska,
 Gwiazdo zaranna,
 Uzdrowienie chorych,
 Ucieczko grzesznych,
 Pocieszycielko utrapionych,
 Wspomożenie wiernych,
 Królowo Anielska,
 Królowo Patryarchów,
 Królowo Proroków,
 Królowo Apostolów,
 Królowo Męczenników,
 Królowo Wyznawców,
 Królowo Panieńska,
 Królowo wszystkich Świętych,
 Królowo bez zmaży grzechu pierworodnego poczęta,

Królowo Różańca świętego,
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 przepuść nam, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 wysłuchaj nas, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 zmiłuj się nad nami!

Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.
 Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.

Ojciec nasz... Zdrowaś Marya...

A n t y f o n a.

Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami nie racz gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona, Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, z Synem Twoim nas pojednaj, Synowi Twojemu nas polecaj, Twojemu Synowi nas oddawaj.

V. Módl się za nami święta Boża Rodzicielko!

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

M ó d l m y s i ę.

Laskę Twoją, prosimy Cię, Panie! racz wlać w serca nasze, aby, którzyśmy za zwiastowaniem Anielskiem Wcielenie Chrystusa, Syna Twego, poznali, przez mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

V. Módl się za nami święty Józefie!

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

M ó d l m y s i ę.

Przenajświętszej Rodzicielki Twojej Oblubieńca, prosimy Panie, niech zasługami będziemy wspomóczeni, aby, czego niemożność nasza otrzymać nie może, za jego przyczyną było nam użyzione. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Litania do Najśt. Serca Pana Jezusa.

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.
 Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.
 Ojcie z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!
 Synu, Odkupicielu świata, Boże,
 Duchu święty Boże,
 Święta Trójco jedyny Boże,
 Serce Jezusa, Syna Ojca przedwiecznego,
 Serce Jezusa, w łonie matki Dziewicy od
 Ducha świętego ukształtowane,
 Serce Jezusa, z Boską osobą Słowa zje-
 dnoczone,
 Serce Jezusa, nieskończonego Majestatu,
 Serce Jezusa, świątynio Boga,
 Serce Jezusa, przybytku Najwyższego,
 Serce Jezusa, domie Boży i bramo niebios,
 Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości,
 Serce Jezusa, siedlisko sprawiedliwości i
 miłości,
 Serce Jezusa, pełne miłości i dobroci,
 Serce Jezusa, cnót wszelkich bezdenna
 głębino,
 Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgo-
 dniejsze,
 Serce Jezusa, któreś Królem serc wszy-
 stkich i celem ich,
 Serce Jezusa, w którym są wszystkie
 skarby mądrości i umiejętności,
 Serce Jezusa, w którym cała pełnia Bó-
 stwa mieszka,
 Serce Jezusa, w którym sobie Ojciec upo-
 dobał,

Zmiłuj się nad nami!

Serce Jezusa, z którego pełności wszyscy-
śmy wzięli,

Serce Jezusa, pożądanie wzgórz wiekui-
stych,

Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miło-
sierdzia,

Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, któ-
rzy Cię wzywają,

Serce Jezusa, przeblaganie za grzechy
nasze,

Serce Jezusa, zelżywościami nasyczone,

Serce Jezusa, starte dla grzechów naszych,

Serce Jezusa, posłuszne aż do śmierci,

Serce Jezusa, włóczęgą przebite,

Serce Jezusa, źródło wszelkiej pociechy,

Serce Jezusa, życie i zmartwychwstanie

Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze,

Serce Jezusa, ofiara za grzechy,

Serce Jezusa, zbawienie ufających w Ciebie,

Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umiera-
jących, [tych,

Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich Świę-

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

Ojcze nasz. Zdrowaś Marya.

V. Jezu cichy i pokornego Serca,

R. Uczyń serca nasze według Serca Twego.

Zmiłuj się nad nami!

Módlmy się.

Wszechmogący wieczny Boże, wejrzyj na Serce najmilszego Syna Twojego i na chwałę i zadośćuczynienia, jakie Ci za grzeszników składa, a gdy oni do Twego miłosierdzia się udają, Ty im łaskawie przebacz w Imię tegoż Syna Twoego, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha świętego, Bóg na wieki wieków. Amen.

Modlitwa do Serca P. Jezusa.

Pozdrawiam Cię, o Przenajświętsze Serce Jezusa! źródło żywe i ożywiające na żywot wieczny. Skarbie nieprzebrany Bóstwa, ognisko gorejące Boskiej miłości; Tyś jest moim spoczynkiem, moim schronieniem.

O Boże mój i Zbawicielu! zapal zimne serce moje gorącą miłością, jaką goreje Serce Two Boskie; wylej na serce moje obfite łaski, których Serce Two jest źródłem, i spraw, aby serce moje jak najściślej z Twojem zjednoczone było, aby wola Twoja moja się stała, aby odtąd ta przenajśw. wola Twoja była prawidłem wszystkich spraw, myśli i uczuć moich. Amen.

Niech będzie wszędzie miłowane Najświętsze Serce Jezusa!

Odpust 100 dni raz na dzień.

Słodkie Serce Jezusa mego, proszę Cię najgoręcej, spraw, bym Cię kochał coraz więcej!

Odpust 300 dni każdorazowo.

Litania o Najśłodszym Imieniu Jezus.

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.
 Jezu, usłysz nas. Jezu, wysłuchaj nas.
 Ojczy z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!
 Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami!
 Duchu święty Boże, zmiłuj się nad nami!
 Święta Trójco jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!
 Jezu, Synu Boga żywego,
 Jezu, jasności ojcowska,
 Jezu, blasku światła wiecznego,
 Jezu, Królu chwały,
 Jezu, słońce sprawiedliwości,
 Jezu, Synu Maryi Panny,
 Jezu, godny miłości,
 Jezu, przedziwny,
 Jezu, Boże mocny,
 Jezu, Ojczy przyszłego wieku,
 Jezu, wielkiej rady aniele,
 Jezu, najmożniejszy,
 Jezu, najcierpliwszy,
 Jezu, najposłuszniejszy,
 Jezu, cichy i pokornego serca,
 Jezu, miłośniku czystości,
 Jezu, miłośniku nasz,
 Jezu, Boże pokoju,
 Jezu, dawco żywota,
 Jezu, cnót przykładzie,
 Jezu, pragnący zbawienia dusz,
 Jezu, Boże nasz,
 Jezu, ucieczko nasza,
 Jezu, Ojczy ubogich,
 Jezu, skarbie wiernych,
 Jezu, dobry pasterzu.

Zmiłuj się nad nami!

Jezu, światłości prawdziwa,
 Jezu, mądrości wieczna,
 Jezu, dobroci nieskończona,
 Jezu, drogo i żywocie nasz,
 Jezu, wesele Aniołów,
 Jezu, Królu Patryarchów,
 Jezu, Mistrzu Apostołów,
 Jezu, Nauczycielu Ewangelistów,
 Jezu, męstwo Męczenników,
 Jezu, światłości Wyznawców,
 Jezu, czystości Dziewie,
 Jezu, korono wszystkich Świętych,
 Bądź nam miłościw, przepuść nam Jezu!
 Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas, Jezu!
 Od wszelkiego złego, wybaw nas, Jezu!
 Od grzechu każdego,
 Od gniewu Twego,
 Od sidła szatańskich,
 Od ducha nieczystego,
 Od śmierci wiecznej,
 Od zaniedbania natchnień Twoich,
 Przez tajemnicę św. wcielenia Twego,
 Przez narodzenie Twoje,
 Przez dziecięstwo Twoje,
 Przez Boskie życie Twoje,
 Przez pracę Twoję,
 Przez konanie i mękę Twoją,
 Przez krzyż i opuszczenie Twoje,
 Przez mdłości Twoje,
 Przez śmierć i pogrzeb Twój,
 Przez zmartwychwstanie Twoje,
 Przez wniebowstąpienie Twoje,
 Przez Twoje ustanowienie przenajświe-
 szego Sakramentu Ołtarza.

Zmiłuj się nad nami!

Wysław nas, Jezusie!

Przez radości Twoje, wybaw nas, Jezu!
Przez chwałę Twoją, wybaw nas, Jezu!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Jezu!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Jezu!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami!

Jezu, usłysz nas, Jezu, wysłuchaj nas.

Ojciec nasz. Zdrowaś Marya.

Módlmy się.

Panie Jezu Chryste, któryś rzekł: Proście a otrzymacie, szukajcie a znajdziecie, kołaczcie a będzie wam otworzono, blagamy Cię, racz nam dać proszącym Boskiej Twojej miłości uczucie, abyśmy Cię całym sercem, ustami i uczynkiem kochali i w chwaleeniu Ciebie nigdy nie ustawiali.

Świętego Imienia Twego bojaźnią i miłością ustawiczną racz nas obdarzyć, Panie, ponieważ tych nigdy z opieki swej nie wypuszczasz, których w gruntownej miłości Twojej utwierdzasz, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Modlitwy strzeliste.

Jezus, Marya, Józef! Wam oddaję serce i duszę moją.

Jezus, Marya, Józef! bądźcie ze mną przy skonaniu.

Jezus, Marya, Józef! niechaj przy Was ducha mego łogu oddam w pokój. Amen.

Pieśni o świętym Franciszku.

1.

O Odpuszczie Porcyunkuli.

Boże niepojęty! * Dziś Franciszek święty *
Szafarzem Kościoła. * Lud tu zgromadzony *
Grzechami ściśniony, * O łaskę Twą woła. *
Racz nas wysłuchać, Ojcie jedyny! * Daj od-
puszczenie od kary, winy, * Boże! Boże! Bo-
że jedyny!

Siedmset lat już mija, * Jak nam łaska
sprzyja, * Świętego Franciszka. * Niech się
każdy cieszy, * Jak najprędzej spieszy, * Gdy
go grzech uciska. * Spoglądaj na nas, Ojcie
jedyny! * Daj odpuszczenie od kary, winy, *
Boże! Boże! Boże jedyny!

W Asyżu, Umbryi, * W kościele Maryi, *
Wiernym się ogłasza, * Przy skrusze, spowie-
dzi, * Świętej Komunii, * Wina się odpu-
szcza. * Rzuć na nas okiem, Ojcie jedyny! *
Daj odpuszczenie od kary, winy, * Boże! Bo-
że! Boże jedyny!

Dziś w zbawiennej drodze, * Nie myśląc o
trwodze, * Poradź się Franciszka, * On ci pe-
wnie wskaże, * Gdy twoje grzechy zmaże. *
Gdzie do nieba ścieżka! * Wejrzyj łaskawie,
Ojcie jedyny! * Boże! Boże! Boże jedyny!

Jezu, Twemi rany, * Franciszek kochany *
Znaczon po swem ciele, * Spraw, niech od-
pust mamy, * Gdy się spowiadamy, * Dzisiaj
w tym kościele. * Racz nas wysłuchać, Ojcie
jedyny! * Daj opuszczenie od kary, winy, *
Boże! Boże! Boże jedyny! Amen.

2.

Melodya: Boże w dobroci, lub: O której berła.

Kiedy świat leżał w grzechach zastarzały, *
Gdy codzien grzechy większą górę brały. *
Gdy zgasła cnota wraz z Boską miłością, *
Przyszedeł co wszystko odnowił z prędkością,
Ten jest Franciszek, w miłości gorący, *
Wiecznego ludzi zbawienia pragnący; * Po-
kutę glosił, aby ich złośliwy * Czart w piekło
nie brał, nieprzyjaciół chciwy.

Co żeby snadniej wykonał istotnie, * Zakon
swych braci stanowił ochotnie, * Ci Aposto-
łów życie naśladują, * Co grzech zepsował,
oni naprawują.

Jezusa w życiu wiernie naśladował, * Jezus
mu znaki swej męki darował, * Aby świat
poznał w jakiej go światłości * Chciał mieć
na ziemi i w niebie jasności.

Gdy mu z światem przyszedł czas rozsta-
nia, * Braci swych wzywał do zamilowania *
Ubóstwa, dusza w cnocie ozdobiona, * Jest do
przybytków wiecznych wprowadzona.

Po swoim zejściu znaki cudownymi *
Słynął, znak dając, iż między Świętymi * Jest
w liczbie, wtenczas Zbawiciela rany * Wi-
dziano, jak był niemi darowany.

Gdy ze czią ciało do grobu złożono, * Sła-
wę po całym świecie rozgłoszono; * O święty
Ojcze! przez Twoje zasługi, * Spraw szcze-
śliwymi Twe nabożne sługi.

Święty Franciszku: pokornie prosimy, *
Pamiętaj o nas, którzy Cię wielbimy; * Proś
za nas Boga, ratuj nas w potrzebie, * Spraw
Ojcze! byśmy żyli z Tobą w niebie.

Pomnij o całym Twojem Zgromadzeniu. *
 Niech zawsze kwitnie w cnót twoich ćwicze-
 niu. * A gdy nastąpi ostateczna trwoga. * W
 ten czas najbardziej błagaj za nas Boga.

3.

O Franciszku, Ojciec nas ubogich. * O Fran-
 ciszku, prosz za nas. * O Franciszku Seraficki
 święty, * Święty Ojciec, prosz za nas. * Abyśmy
 sobą i światem gardzili. * Boga miłować się
 zawsze starali. * O Franciszku, prosz za nas. *
 Święty Ojciec, żegnaj nas.

O Franciszku, w pokucie, w pokorze, * O
 Franciszku, prosz za nas: * Iść za tobą w każ-
 dej życia porze, * Święty Ojciec, posil nas. *
 Zwróć miłosiernie twe oczy i błogie. * Na
 dziatki twoje zbyt nędzne, ubogie. * O Fran-
 ciszku prosz za nas. * Święty Ojciec posil nas.

O Franciszku, łaski nam wybłagaj. * O Fran-
 ciszku, prosz za nas. * Działki twoje od pychy
 wybawiaj, * Święty Ojciec, żegnaj nas * Wiel-
 ki przyjacielu Boskiego Ojca * Bądź nam po-
 mocą, potężny obrońco. * O Franciszku prosz
 za nas. * Święty Ojciec, żegnaj nas.

5.

Ojciec ubogich, który już w niebie * Cie-
 szysz się wiecznej chwały skarbami. * Z ufno-
 ścią, wielką błagamy Ciebie. * Święty Fran-
 ciszku, módl się za nami.

My tak ubodzy na tem wygnaniu. * A tyś
 bogaty niebios darami * W ojczyźnie wie-
 cznej, w rajskim mieszkaniu * Święty Fran-
 ciszku, módl się za nami.

Prosz, by niedola nasza ustala. * By świat
 zapłakał pokuty łzami. * By w sercach wiary

zmarłych powstała. * Święty Franciszku, módl się za nami.

Ty, coś tak kochał biednych grzeszników, * Ratuj nas, Ojcie, twemi prośbami, * Byśmy zmienili się w pokutników, * Święty Franciszku, módl się za nami.

Uproś nam wzgardy ziemskiej próżności, * Naucz Jezusa chodzić śladami, * Naucz pokory i cierpliwości, * Święty Franciszku, módl się za nami.

Tyś Serafinem Bożej miłości! * Tyś ozdobiony Zbawce ranami, * Serca już nasze wskrześ z oziebłości, * Święty Franciszku, módl się za nami.

Pan Jezus z Matką swoją przeczystą, * Niech już wszechwładnie rządzi sercami, * By mu składały cześć wiekuista, * Święty Franciszku, módl się za nami.

5.

Boskiego Syna obrazie święty * Ojcie Franciszku! korny, ubogi! * Duchem Jezusa cały przejęty, * Jak On żarliwy, cierpliwy, błogi. * W Ciebie jak w obraz Boży wpatrzeni, * Bośmy na obraz Boży stworzeni, * Chociaż nas grzechy tak zeszpecily * I piękność jego nam zasłoniły, * Franciszku, z Twemi Świętymi chórami * Do Boga módl się, módl się za nami, * Krew, co się w ranach Bożych rumieni, * Na obraz Boży niech nas przemieni.

Tyś cały odzian w postać Chrystusa, * I w Jego myśli, w Jego pragnienie, * Czucie Jezusa twem sercem wzrusza, * Słów Jezusowych w ustach płomienie, * W Ciebie jak w obraz itd.

Cała Twa postać piękna, dziewicza, * Czystość Baranka w Tobie bieleje, * Pokój Jezusa wieje z oblicza, * W całej postawie Jezus jaśnieje. * W Ciebie jak w obraz itd.

Obraz Jezusa umęczonego, * Cherubin na Twem ciele maluje, * Gdy w Ciebie biją promienie z Niego, * Gdy Cię ranami Jego piętnuje. * W Ciebie jak w obraz itd.

Obraz cudowny ma Weronika, * Ale ten tylko na płótnie płonie, * Tyś obraz żywy, — ten nas przenika, * Bo żywy Jezus w tem żyje łonie. * W Ciebie jak w obraz itd.

Obraz Jezusa to każdy Święty, * Tyś wielce piękny pomiędzy niemi, * Z Ciebie jak płomień duch rozwinięty, * Niech nas zapala żary swojemi. * W Ciebie jak w obraz itd.

6.

Witaj Ojcie ukochany! * Co zdobisz Serafów chór, * Ty Jezusa nosisz rany, * Tyś świętości dla nas wzór.

Pobłogosław Twoje dzieci, * Pociągnij na drogę Twa, * Niech się miłość w nas roznieci, * Niech ogarnie mocą swą.

Ojcie! niech za Twym przykładem * Wszystkim dla nas będzie Bóg, * Niech idziemy Twoim śladem, * Wśród wygnańczych ziemi dróg!

W sercu naszym niech nosimy, * Znamię Jezusowych ran, * Ojcie łaski to prosimy, * Niech nam jej użyzczy Pan.

Niech w ubóstwie i pokorze * Trwamy przez ten ziemski czas, * Aż wieczności błysną zorze, * Aż Bóg z Tobą złączy nas.

O Franciszku, możny w niebie, * U Jezusa,
Maryi stóp. * Twoje dzieci proszą Ciebie, *
Dla nas wszystkich miejsce zrób!

7.

O Franciszku, wielki święty, * Po nagrodę
w niebo wzięty, * Zakonników pierwszy wzór. *
Seraficki nasz Patronie, * Już przy Boskim
siedząc tronie, * Ty nam pokaż prawy tór.

Jak należy pędzić życie, * Starać się o
cnót nabycie, * Boś sam niemi zdobny był, *
Służył Panu w świętej wierze, * Pełnił prawo
wiernie, szczerze, * Pókiś między ludźmi żył.

Świat uludzić Cię nie zdołał, * Bo natchnie-
nia głos powołał, To natchnienie wlał sam
Bóg. * Za nic doczesne powaby, * Był to spo-
sób nader słaby, * Którym kusił ludzki wróg.

Wszelkiej żądz się pozbyłeś * Ciało du-
chem swym podbiłeś, * W posłuszeństwa
ścisły skarb, * Posty, znoje, umartwienia, *
Licha odzież utrudzenia, * Oto Twoich starań
skarb.

Dusza w Panu zatopiona, * Gorliwością na-
pełniona, * Używała wszelkich sił, * Aby krze-
wić chwałę Pańską, * Niszczyć naukę szatań-
ską, * Żeby każdy wierny był.

Tys ogłaszał świętą wiarę, * Niebo dobrym,
a złym karę, * Gromicielu ludzkich wad. * Na
występki powstawałeś, * Słabym meztwa do-
dawałeś, * W Tobie wszelkich darów skład.

Patryarcho uwielbiony, * Dla przykładu lu-
dziom dany, * Wszędzieś pokój, zgodę siał. *
Czy w rodzinnej Twojej ziemi, * Czy pomie-
dzy niewiernymi, * Każdy świętość Twoją
znał.

Stawił, wielbił i szanował, * O ile mógł naśladował, * Być podobnym Tobie chciał, * Mitry, stopnie, urodzenia, * Spieszyły do zgromadzenia, * Któremuś początek dał.

Wzgardzić światem, dostatkami, * Rozbrat z ziemi skłonnościami, * Tegoś od swych uczni chciał, * O Franciszku! Two przykłady * Były uczniom pierwsze rady, * Których chciałeś w gronie mieć.

Ostrość życia, umartwienie, * Wszelkiej przykrości znoszenie, * Własnej woli się wyrzec, * Takie śluby wykonałeś, * I tych wierne dotrzymałeś * Na tej ziemi cały czas.

Zniósłeś wszystkie poświęcenia, * Dla dusz ludzkich wybawienia, * Nie odrzucaj więc i nas, * Zanieś prośby i wołanie, * O nas grzesznych miej staranie, * I za nami dziś się staw.

Jezu, Królu nad Królami, * Nie pogardzaj westchnieniami, * Ale biednych duszę zbaw.

8.

Bóg mój i wszystko! to Franciszka dzieci * Regula święta — to ich zakon cały, * To go-dło, które z wysoka im świeci, * To hasło bo-ju dla Chrystusa chwały.

Bóg mój i wszystko! — to ich śpiew ro-dzinny, * To po ich Ojcu klejnot i spuścizna, * To okrzyk serca miłosny, dziecienny, * Że tyl-ko w niebie szczęście i ojczyzna.

Bóg mój i wszystko! o to śmiało mogą * Wołać Franciszka ubożuchne syny, * Którzy do nieba idą krzyża drogą, * Ubóstwo mając za swój skarb jedyny.

Bóg mój i wszystko! — o, bo na tej ziemi, *
Żadna rzecz inna do nich nie należy. * Bóg
tylko dla nich, i tylko Bóg z niemi, * Bóg
jest orężem, tarczą tych żołnierzy.

Bóg mój i wszystko! — Bóg ukrzyżowany, *
To ich wesele, ich radość, ich chwała, * Her-
bem swym mają Jezusowe rany, * A to szla-
chectwo miłość im nadała.

Bóg mój i wszystko! oto skrzydła święte, *
Co odrywają od marności świata, * Skrzydła
miłości potęgą rozpięte, * Na których dusza
ku niebu ulata.

Bóg mój i wszystko! to magnes miłości, *
Co nas pociąga do cierpień, do krzyża, * Co
nam odsłania w krzyżu skarb radości, * Bo
krzyż i boleść do Boga nas zbliża.

Bóg mój i wszystko! to tajemna siła, * Co
więzy świata zerwać nam kazala, * Co umar-
łymi świata uczyniła, * Co nas z Jezusem
wspólukrzyżowała:

Bóg mój i wszystko! to nasze wytrwanie, *
Bo cóżby mogło od miłości Jego * Oderwać
serca, które w Nim ufanie * Złożyły całe i
tylko dla Niego.

Żyja na ziemi. — O żadna potęga, * Ni
Aniołowie, Mocarstwa, ni Księstwa, * Żadna
stworzona moc ich nie dosięga, * Ni piekło
całe nie wzruszy ich męztwa.

Tymże samym nakładem wyszły i są do nabycia następujące **książki do Nabożeństwa:**

Wianek Pieśni dla członków Kongregacyi Maryańskich — i innych bractw, — zawierający Modlitwy Kongregacyjne używane przy przyjęciu i zgromadzeniach itd., Modlitwy poranne, wieczorne, i do Mszy św. Godzinki, Litania i 221 najróżniejszych Pieśni do N. Panny Maryi. — Godzinki, Litania i 42 Pieśni do Najśłodszego Serca P. Jezusa. — Godzinki, Litania i 92 Pieśni do Najśw. Sakramentu. — Godzinki Litania Pieśni i do Najśw. Oblicza Pana Jezusa. — Pieśni do św. Józefa, Alojzego i Stanisława, jako też Nieszpory na Niedziele i Święta i Antyfony Maryańskie. — Wydanie nowe. Zebrał i ułożył ks. Ign. Böhm, proboszcz.

Kwiaty Pasyjne, czyli Zbiór Nabożeństwa o męce Pańskiej, zawierający XXI. Obchodów Drogi Krzyża Jezusowego i licznych innych Nabożeństw na cześć i uwielbienie gorzkiej męki i śmierci Pana naszego Jezusa Chrystusa, Krwi i Ran Jego najświętszych i na honor Matki Boskiej bolesnej. Z dodatkiem Gorzkich Zali, Godzinków i licznych Pieśni nabożnych o męce Pańskiej w czasie postu i na pąci używanych. — Wydanie nowe. — Zebrał i ułożył ks. Ign. Böhm, proboszcz.

Książka św. Antoniego z Padwy.

zawierająca żywot świętego Antoniego, Modlitwy poranne, wieczorne, do Mszy świętej, do Spowiedzi i Komunii świętej, Godzinki, Litanie, dwie Nowenny i różne inne Nabożeństwa i Pieśni do świętego Antoniego. — Wydanie nowe. — Format $7\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$ cm. 224 stron. Z pięknym kolorowem obrazkiem świętego Antoniego, ładnie oprawiona. 50 fen.

Pomiędzy świętymi, których pomoc i wstawienie się u Boga, lud katolicki gorliwie wzywa, święty Antoni z Padwy ważne i szczególne zajmuje miejsce. Modlić się do świętego Antoniego, stawiać jego obraz i figurę w pokojach lub kościołach, jest pięknym i chwalebny zwyczajem czasów naszych. Książeczka ta opisuje najprzód żywot św. Cudotwórcy. Podaje potem nabożeństwo wtorkowe i nareszcie naukę o Chlebie świętego Antoniego. Niech ta książka się przyczyni do chwały świętego Antoniego i niechaj przez jego zasługi zbaleziemy wszystko, czego od Boga pokornie błagamy.

„Posł. Niedz.“ z dnia 19. III. 05 Nr. 12.

Książka świętego Józefa,

Patrona świętego Kościoła katolickiego i Rodzin Chrześcijańskich. Rozmyślanie i modlitwy na każdy dzień miesiąca Marca. Modlitwy poranne, wieczorne, do Mszy świętej, do Spowiedzi i Komunii świętej, Nowenna i różne inne Nabożeństwa i Pieśni na cześć świętego Józefa. — Wydanie nowe. — Format $7\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$ cm. — 208 stron. — Z pięknym obrazkiem kolorowem, ładnie oprawiona. 50 fen.

Pociecha dusz w czyściu cierpiących, zawiera naukę o czyściu, Modlitwy poranne, wieczorne, do Mszy św. do Spowiedzi i Komunii św., Nowenna, Droga krzyżowa, i różne inne Nabożeństwa na pociechę dusz w czyściu cierpiących. Format $7\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$ cm. 228 stron. Z pięknym obrazkiem, ładnie oprawiona. 50 fen.

Najprzód podaje Przew. autor naukę o duszach zmarłych, od strony zaś 72 następuje nabożeństwo za te dusze. Jak bardzo lud nasz ukochany jest gorliwym w pomaganiu zmarłych, o tem świadectwo iliczne msze święte, które daje odprawić, i ten udział przy wszystkich nabożeństwach za zmarłych. Niech więc ta książeczka wynagradza jakoby za gorliwość wszystkim i zachęca do dalszej miłości ku duszom czyśćcowym.

„Posł. Niedz.” z dnia 26. III. 05. Nr. 13.

Stół Pański książka do Nabożeństwa osobliwie dla dzieci po raz pierwszy przystępujących do Spowiedzi i Komunii świętej, zawierająca dokładną naukę o Spowiedzi i Komunii świętej i różne piękne Nabożeństwa i Pieśni na cały rok, jako też uroczyste śluby przy przyjęciu Komunii św. według przepisu Jego Eminencyi Księcia-Biskupa Kardynała Koppa. Napisał ks. *Jan Chrzęszcz*, doktor św. Teologii i proboszcz w Piskowicach. W różnych oprawach do nabycia we wszystkich księgarniach katolickich, albo też wprost od Wydawcy. Aprobata posiada ta książka od Najprzewielebniejszego Księcia-Biskupa wrocławskiego Kardynała Koppa z dnia 24. września 1900 pod nr. G. K. 6284.

KSIĘGARNIA
ANTYKWARIAT

70,-

.....

E * 118978

.....

Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna
Im. E. Smółki w Opolu

ni inw. : 5650.3

Syg. :

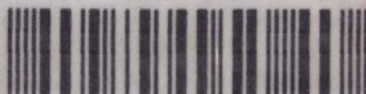
MIHI ABSIT GLORIARI
NISI IN CRUCE D. N. I. C.

Nakładem Wydawnictwa dzieł katolickich
Michała Rogiera, (dawniej Karola Boehma)
Góra św Anny, (Sanct-Annaberg, Oberschl.)

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

5650 2

001-005650-00-0